

Hollandsche Musici in den Vreemde.

heel wat geschreven. Uit de tweede Haagsche periode (1889) stammen het 1e strijkkwartet en liederen. Te Berlijn ontstonden, behalve de reeds in den loop dezer levensschets genoemde werken, een aantal liederen en koren, een „Akademischer Festmarsch”, „Kinderscenen” voor klavier, viool en cello, „Te Bethlehem”, *) a cappella koor (1895); „Fête costumée”, Fantasies voor piano aan Emma Koch opgedragen, de Cantate ter opening der Nationale Tentoonstelling voor Vrouwenarbeid, voor groot orkest, orgel en mannenkoor (1898), Fantasiestukjes voor piano (1900), Fantasiestukken voor viool, cello en klavier (1900). In druk verscheen daarvan: In de uitgave van het Willemsfonds de liederen „Aan de Scheld’ en Dender” (in Indië gecomponeerd), „Mijne liefde”, „In Mei”, „Rust” (aan Anna Blaauw opgedragen); bij Van Eck alhier „Weenend woud”, „Le Gué” en „Mignonne”; bij Heugel te Parijs „J’ai mis mon coeur”; het „Tannhäuser-lied” bij Breitkopf und Härtel te Leipzig. De Algemeene Muziekhandel te Amsterdam gaf „3 Lieder” uit, Ries und Erler te Berlijn „Vier Lieder” („Dr. Wüllner gewidmet”) en „Zwei Gesänge”; Noske te Middelburg „Fête costumée” en „Te Bethlehem”; Van Eck alhier de „Fantasiestukjes” voor klavier, de Nederl. Koor Vereeniging drie koren a cappella, „Avond”, „Zomerherinnering” en „In stille aanbidding”.

Drie vrouwenkoren a cappella zullen weldra verschijnen en verder nieuwe liederen en stukjes voor piano, viool en cello. Er is sprake van dat het „Allgemeine Deutsche Musik-Verein” de Symphonie zal uitgeven. Het was altijd mej. Van Oosterzee’s wensch een opera te componeeren, maar het was niet gemakkelijk een geschikte stof, of een goed libretto te vinden. Kienzl was haar vóór met een „Don Quixote”, waarvoor zij reeds studies had gemaakt, en zoo ging het meer met gevormde plannen. Zij heeft eindelijk haar keus bepaald

op een novelle van Vosz „Das Gelöbniss” en een librettiste gevonden in een begaafde jonge dichteres Gertrud Klett.

Over het geheel is het Mej. Van Oosterzee meegeloopen. Als componiste had zij, zooals van zelf spreekt, te kampen met vooroordeelen en nog meer ondervond zij de bezwaren van het vrouw zijn *) toen zij, aangemoedigd door Wouter Hutschenruyter, besloot haar „Königs-Idyllen” in ons land zelf te dirigeeren. Utrecht had de primeur van deze in onze muzikale wereld precedent-looze gebeurtenis. Mej. Van Oosterzee had zich nooit te voren in het dirigeeren geoefend, maar reeds de drie repetities gaven al aanstonds het bewijs, dat haar daarvoor een besliste geschiktheid was geschonken. †) De uitvoering was een succes; er was eenige onzekerheid in de vertolking der eerste bladzijden, tengevolge van lichtverklaarbare zenuwachtigheid, maar spoedig had de dirigente haar kalmte herwonnen en beheerschte zij het orkest volkomen. Te Rotterdam en hier was zij nog meer op haar gemak. Natuurlijk ontbrak het niet aan „Glossen”, dat herinner ik mij nog zeer goed; de uitvoering evenwel vlotte en de weinige stemmen die haar optreden als dirigente aanstellerig en ijdeluiterig noemden, waren

*) Ned. Muziekkalender.

†) Wouter Hutschenruyter in *Eigen Haard* (1896).

Handwritten musical score for voice and piano. The score is in G major and 3/4 time. It features a vocal line with lyrics in German and piano accompaniment. The lyrics include: "Sag, schüt dich den Berggeist, aber dort sieh es. hob?" and "Nicht le. heu! sprach es dann. ten." The score is signed "A. Fin." and "Jed. van Hoorson". There is a large signature at the bottom: "Cornelia van Oosterzee".

*) Hier het eerst uitgevoerd op een matinée van de Nationale Tentoonstelling voor Vrouwen-Arbeid.